

Profit

MĚSÍČNÍK VYDAVATELSTVÍ MLADÁ FRONTA

Konec hazardu v Česku? Ale kdeže!

Provozovatelé heren úspěšně kličkují
a politici se radují

VYCHÁZÍ VE SPOLUPRÁCI S PORTÁLEM WWW.BUSINESSINFO.CZ

07-08/2018 | Řízená distribuce | 39 Kč

9 771805 259207 07

PŘÍBĚH
ÚSPĚCHU

Květiny na talíři

Jana Vlková po letech strávených psaním, překládáním textů z francouzštiny a výchovou tří synů učí lidi poznávat a jíst květiny

Ve chvíli, kdy jsem zavřela mama hotel, jsem došla k tomu, že teď už mohu dělat, co chci a co mě baví. A když se nebude dařit, tak holt budu jíst rostliny a v zimě rohlíky s hořčicí. Pro mě je důležitá radost z práce, říká 56letá vystudovaná ekoložka, propagátorka jedlých rostlin.

Jana Vlková svou osvětovou i publikační činností přispěla k tomu, že se jedlé květiny zabydly nejen na talířích špičkových restaurací, ale i v běžných domácnostech. Prostě rozbila argument odpůrců okrasného zahradničení, kteří na záhonech uznávají jen to, co se dá sníst – třeba zelí nebo brambory, ale co s nanicovatými kytkami?

Sníst se toho na zahrádce i v přírodě dá překvapivě hodně, jen se musí vědět, jak na to. A k tomu slouží kulinární koučink.

Já to prosadím!

„První seminář jsem dělala před čtyřmi lety. Seděla jsem na louce s kamarádkou – recen-

zující botaničkou – a čekaly jsme, zda vůbec někdo přijde. Skepticky se ptala: ‚Koho to zajímá?‘ ‚Zajímá to mě a já to prosadím,‘ odpověděla jsem přesvědčeně. Přišlo sedm lidí a od té doby seminářů přibývá,“ pochvaluje si lektorka.

NEZVYKLÝ JÍDELNÍČEK. „Na jaře mám nejraději listy, v létě zase květy,“ říká Jana Vlková.

V minulém roce jich vypsala devět pro veřejnost a devět absolvovala na pozvání. Letos si zatím užila inspirativní seminář v Zoo Liberec s učitelkami nebo již v pořadí čtvrtou akci v Hradci Králové ve spolupráci se zakladatelkou prvního tamějšího obchodu s makrobiotikou. Pořádá také akce s dalšími spřízněnými dušemi, jako jsou Michelinský bylinkář, na-ovoce.cz, ekodomov nebo Akademie léčivé výživy.

„Ideální je být nájemní lektorkou, nemusím se totiž starat o věci okolo. Domluví si jen cenu a co budeme na semináři dělat,“ vysvětluje, „neznámé místo, u nějž nevím, co na něm roste, je pak velkou výzvou. Prostě mě někam přivedou s požadavkem – tady nás napas. Naštěstí je portfolio jedlých kytek tak široké, že se vždycky něco najde.“ Janu těší i zájem mladých lidí, například na moravském semináři ji více než půlka gymnazistů se zájmem poslouchala, místo toho, aby si hrála s mobily.

Společenské ekoložce vyhovuje mnohem víc osobní kontakt než elektronická

Personal Green, odkud do nejvyhlášenějších restaurací putují chemicky neošetřené rostliny, vydá na samostatný článek. „To, co dělá on, není práce pro holky, ale velká dřina. Výborně se doplňujeme a dohazujeme si navzájem klienty,“ říká Jana Vlková.

Jana se však do pěstitelské řehole pustila také, i když z jiných důvodů. Má pronajaté dvě zahrádky, jednu pět let a druhou o rozloze 380 metrů čtverečních hned v sousedství obhospodařuje a proměňuje druhým rokem: „Nechala jsem si vytvořit architektonický návrh od paní, která také vystoupila z oboru a je to její pilotní projekt. Od ní vzešel nápad na další knížku. Od prvopočátku děláme sběrný dokument proměn pozemku, který se v listopadu uzavře a dáme se do toho. Zahradu používám jako výukové centrum jedlých

žen (muži však na semináře chodí také) včetně lektorky a dcery jedné z účastnic působí jako partička houbařek. Sportovní oblečení, košíky, nože, ale i nůžky a voda v rozprašovači. Zkušené účastnice už vědí, že se začíná ochutnávkou. Tentokrát Jana Vlková vytáhne zmrzlinové lžičky a zavařovací sklenici s hmotou působící jako zcukernatělá marmeláda. Intenzivní vůně však patří růži svraskalé rozetřené s cukrem. Při představě, kolik růžových plátků je v jedné lžičce sladkosti, která dokáže provonět šlehačku nebo jiné za studena připravované lahůdky (teplem se vůně ztrácí), si člověk uvědomí, jak pracnou vzácnost ochutnává.

Ženy se vydávají suchem vyprahlou třesňovkou právě za touto růží, po cestě

komunikace, takže kromě přednášek pořádá i soukromé „večeře blažených kytkožroutů“ pro sedm hostů. Většinou jsou to přátelé, ale občas přivedou někoho nového, od něž se pak odvíjí další propagace její činnosti.

„Elektronická média nemám ráda, naučila jsem se sice pracovat s Facebookem a od syna jsem dostala školení na Instagramu, ale stejně nejvíc žiju z kontaktů z mé původní novinářské profese. Nashromáždilo se jich dost, i když jsem celá ta léta byla na volné noze. Jsem totiž naprosto nekorporátní typ, chci si o sobě rozhodovat sama a jsem ochotná za to platit i rizikem, že nevydělám. Ale věřím tomu, že když člověk tu kost drží dostatečně pevně, tak se prosadí,“ směje se.

Jak vzniká zahrada?

Z profesionálních pěstitelů rostlin k jídlu Jana spolupracuje zejména s Vítem Janoušem – dodavatelem „jedlé bižuterie“ z Horních Počernic. Příběh jeho firmy

květů na další semináře. Vypsala jsem dva cykly, které si lidé mohou koupit celé a každé pondělí nebo úterý sledovat, jak se vegetace vyvíjí. Mnohem lépe jim tak docvaknou přírodní souvislosti.“

Jdeme na pastvu

Sraz „kytkožroutů“ je navečer u dětského hřiště v Suchdole. Výprava složená ze šesti

Úspěšná autorka

Jana Vlková má za sebou dvě publikace vydané nakladatelstvím Smart Press, třetí knihu nazvanou stejně jako její web Kytky k jídlu, vydala „na vlastní triko“. Přiznává, že je to velký adrenalin, protože proces vzniku knihy sice ovládá až k odevzdání PDF do rotaček, ale počty ani obchodování jí už tak blízké nejsou. Ale jako u všeho je nejradší, když si dění může řídit sama.

objevují nové rostliny a chutě a seznamují se s možnými záměnami jedlých rostlin s jedovatými. Zjišťují, že méně výrazná vikev má květy chutnající jako hrášek na rozdíl od imponantnější kolegyně, která je bez chuti, že ozdobit moučnick květy šalvěje je sice pracné, ale efektivní, nebo že mateřídouška je potřeba šetrně stříhat nůžkami. S plnými košíčky dojdou až k růži, o níž byla řeč na začátku, a ochutnají výhonky smrku. Na závěr dostanou podpis do slevové kartičky Blaženého kytkožrouta zlevňující každý třetí seminář.

Jana Vlková oceňuje i přístup magistrátu v Praze 6, na jejímž území semináře dělá. „Je skvělé potkat lidi ochotné obnovovat staré sady nebo nahradit křovinořezy ovce-mi. Tomu říkám příroda s happy endem,“ konstatuje spokojeně lektorka, která další plány nechce prozrazovat, ale rozhodně se bude na co těšit. ■

JANA ŠULISTOVÁ